

hinanden her i Thinget, men jeg ser nu, at det er gaaet galt. Nogle ere misfornøiede dermed, og jeg søger den inderligste Deltagelse for dem, der saaledes have følt sig skuffede, men det er af den Slags Ting, som blive forvundne. Desuden have de Herrer lovet hinanden, at denne Sag skal blive yderligere omtalt og uddebatteret paa et andet Sted, og jeg kan derfor godt forstaa, at man kan træste sig i nærværende Dieblif. Med Hensyn til de forskjellige Meninger om Folkethingets egen Stilling i denne Sag, sagde et æret Medlem, at Folkethinget havde vundet en Seir; det var det ærede Medlem for Nøen (Bjosen), der var saa glad, og for hvem det var et Hovedpunkt, at Folkethinget vandt en Seir. Saavidt jeg hørte, mente imidlertid det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), at Folkethinget havde lidt et stort Nederlag. (Th. Nielsen: Havde tabt sin Vre!) Jeg erindrer ikke med Visshed, om han sagde, at det havde tabt sin Vre, men maaffe var det dette ærede Medlem, der fremkom med den Bemærkning, at man ikke ganske med Vre kunde stemme for de foreliggende Forslag. Jeg har allerede under en tidligere Behandling gjort opmærksom paa, at Landstinget fra Folkethingets Side har faaet overordentlig store Indvømmelser, som jeg ikke skal negte, det har været mig lidt haardt at gaa ind paa, men som jeg dog ikke har villet kritisere, fordi det altid er meget lettere at kritisere end at sætte noget Bedre i Stedet. Derfor har jeg slaaet mig tiltaals ved at gaa bagefter de Andre og at følge dem, som nogenlunde gif i den Retning, jeg syntes, man burde gaa. Der er imidlertid her fremkommet en Udtalelse, som jeg anser for ikke at være uden Betydning, idet nemlig den hidtærede Regjering har udtalt — hvorvidt denne Udtalelse vil faae Betydning i Fremtiden, skal jeg lade være usagt, siden man er saa vis paa, at Regjeringen vil gaa af; dersom den vilde blive kunde den maaffe faae Betydning — at den var villig til at lade en Kommission undersøge de separate Fonds hele Stilling, hvilken Anskuelse er tiltraadt af Landstinget. Det, at man ikke tidligere har villet gaa ind paa en saadan Kommission, har været Hovedgrunden for Folkethingets Finantsudvalg til at frataade Thinget at lade Kommunitetet hjælpe den polytekniske Løveanstalt og Universitetet; men jeg finder, at der her er aabnet en Udsigt til, at vi kunne faae det Ønske opfyldt, som vi have næret om, at en saadan Undersøgelse maatte finde Sted, hvorved der maaffe kan fremkaldes en Omordning af disse Fonds hele Forhold (S. A. Hansen: Dersom dette Ministerium bliver!) Selv om dette Ministerium ikke bliver, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at Landstinget nu ogsaa har tiltraadt den Udtalelse, som først er fremkommen her i Thinget fra Finantsudvalget, og som dernæst har været billiget her i Thinget i Gjærning, idet man er gaaet ind paa det dertil sig støttende

Forslag om ikke at lade Universitetet blive hjulpet af Kommunitetet (Berg: Landstinget vil have en Regjeringskommission!) Ja, Landstinget vil have en Regjeringskommission, men jeg skal bemærke, at Finantsudvalget ogsaa principalt har villet have en Regjeringskommission og kun subsidiært en parlamentarisk Kommission; saaledes staa der i Finantsudvalgets Betænkning. (Berg: Der staa ikke et Ord derom!) Der staa, at Thinget skulde tage Sagen i sin Haand, dersom Regjeringen ikke tog den i sin Haand, og altsaa maa Meningen virkelig være den, som jeg her har sagt. Der er saaledes nu Udsigt til, at en af de Gjenstande, som i høieste Grad har været omstridt imellem Regjeringen og Thinget, muligvis kan blive udjævnet, og det vilde jo være en Fordel. Desværre er denne Samling nu saa nær ved sin Ende, at der ikke er nogen Udsigt til, at det Forslag, som jeg tilligemed to ærede Medlemmer forleden indbragte her i Thinget, kan blive underkastet nogen Prøvelse og altsaa heller ikke blive vedtaget. Jeg har dog det bestemte Haab, at den parlamentariske Kommission, der skulde nedsettes for at undersøge Administrationen, men hvis Nedsættelse i sin Tid blev forhindret ved et Medlem af den nuværende Regjering, skal kunne blive til Virkelighed i en følgende Samling, og jeg haaber da, at man ogsaa skal komme ud over den anden Vanskelighed, som i Særdeleshed har ligget os imellem, nemlig det hele Forhold til Embedsmændene. Jeg antager, at der hos en kommende Regjering vil være større Tilbøjelighed til at gaa ind paa en saadan Foranstaltning, naar den ser, hvilke store Vanskeligheder den kan faae, hvis den ønsker at give Embedsmændene mere Lønning uden at ville gaa ind paa at gjøre en saadan Prøve paa at faae Embedsmændenes Antal indskrænket og Administrationen i det Hele omordnet. Dersom altsaa disse to Resultater kunne naas, er det dog altid Noget, som er vundet. — Angaaende de enkelte Punkter har jeg udtalt mig i et tidligere Møde, og jeg skal derfor ikke nu opholde det ærede Thinget videre ved at skildre dem. Ved en nyere Overveielse forekommer det mig imidlertid, at Spørgsmaalet ved de Stridspunkter, som her foreligge, kun dreier sig om lidt Mere eller lidt Mindre. Det er egentlig ikke Principspørgsmaal, der her foreligge, men med Hensyn til det enkelte store Principspørgsmaal, som det har været saa overordentlig vanskeligt at faae ordnet, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der paa Finantsloven maatte gives et Stykke af en Lønningslov, have vi jo vundet en Seir. Det forekommer mig derfor, at der, Alt vel overveiet, og efter den Stilling, som er tilstede, ikke er Andet at gjøre for Os, der ingen Indflydelse har kunnet have paa, hvorledes Sagen kom til at ligge for, end at gaa med det Flertal i Udvalget, som efter nogle Overveielser har tiltraadt Thinget at gaa ind paa disse Punkter. Derfor stemmer